

Popis

- slohový postup, který informuje o tom, jak něco vypadá nebo jak něco probíhá, cílem je popsat danou skutečnost co nejděleji
- musí být promyšlený a logicky uspořádaný, součástí mohou být i různé náčrtky, obrázky, schémata a tabulky
- vyskytuje se v téměř všech druzích textů (ve funkčním stylu prostě sdělovacím, částečně v administrativním, uměleckém i publicistickém a zejména v odborném)
- používáme výstižná podstatná a přídavná jména a příslovce
- obvykle neutrálním jazykem (bez slohových a citových prostředků)
X charakteristika člověka i literární postavy a líčení (popis přírody) může využít uměleky bohatší jazyk (přirovnání, obrazné pojmenování, personifikaci apod.)

rozlišujeme popis:

- prosty – popíšeme nápadné znaky, vlastnosti předmětu, jevu, nepotřebujeme hlubší odborné znalosti (popíšu, co vidím jazykem běžně používaným)
- odborný – vyžaduje jasné, přesné a odborné informace, vyžaduje užití termínů, bývá součástí odborných textů a technických návodů
- uměleky – kromě popisované věci či skutečnosti vložím i svůj osobní vztah, názor a postoj, lze použít jazyk uměleky bohatší
- statický („předmět je v klidu“) – popis osob včetně charakteristiky, věcí, zvířat, krajin, budov apod.
- dynamický (zachycuje průběh děje, procesu) – popis děje, činnosti, pracovního postupu

struktura popisu:

úvod

vlastní popis

závěr

při popisu mohou postupovat:

zdola nahoru nebo obráceně (popis věci)

zprava doleva nebo naopak (popis místnosti)

od středu do kraje, od celku k částem (popis přístroje)

od blízkého k vzdálenému (popis obrazu, krajiny)

od nejzajímavějších částí k méně zajímavým, od důležitých k méně důležitým (popis šperku)